

Noget, man maa ansee for beklageligt, og som staaer i nogen Forbindelse, med, at ikke alt Hartkorn blev affrevet i Matriculen. Man antager, at denne Mangel vil kunne afhjælpes ved Bestemmelser, som udgaae til de Autoriteter, der have at gjøre med Anlæg af mindre Landeveie. Jeg skal imidlertid tage det under noiere Ovrveielse, om der skulde være nogen absolut Fornødenhed for at optage denne Bestemmelse i Loven, thi, hvis der ikke er nogen absolut Fornødenhed derfor; forekommer det mig, at det er bedre, at den bliver udeladt. Hvad det andet Spørgsmaal angaaer, da kan jeg maasse forklare det saaledes, at, naar Nogen har henvendt sig til Amtsrædet for at faae Erstatning i Anledning af Afgivelse af Jord til mindre Landeveie, da har det været for at faae Erstatning for Jorden selv, men ikke for at faae Afgang i Hartkorn; thi for at faae Afgang i Hartkorn var det vel rimeligere, at man havde henvendt sig til Rentekammeret. Nærværende Lov angaaer kun Afgang i Hartkorn. At standse de uendelige Reclamationer ved en udtrykkelig foreskrevet præklusiv Frist, kan man ikke godt gjøre uden ved en Lovbestemmelse; men ved i Loven at sætte en udtrykkelig Frist, inden hvilken alle Vedkommende skulle henvende sig om Erstatning, har man troet, at der vilde fremkomme en større Mængde Begjeringer, end der ellers vilde fremkomme, naar man ikke udtrykkelig fremhævede denne Sag. Dette har man troet vilde blive byrdefuldt baade for Amtsrepartitionssonden, idet det jo vilde føre til Afgang i Hartkornet, ligesom at det vilde føre til, at der vilde fremkomme en Mængde Sager, som dog hver for sig vare af mindre Betydning, skjøndt jeg indrømmer, at ingen Sag, der angaaer Erstatning, kan siges at være ubetydelig; men som oftest vil det dog for de paagjældende Grundeiere ikke være af stor Betydning, og, er det af stor Betydning, ville de vel henvende sig til Vedkommende ifølge de hidtil gjældende Regler og faae, hvad der tilkommer dem.

Trefchow: Jeg veed ikke, om jeg feiler ved at antage, at der fra den ærede Ordfører og fra Indenrigsministerens Side ved hans første Foredrag har fundet en Uden Afvigelse Sted fra den idag vedtagne Forretningsorden,

naar det i § 13 hedder, at ved en Sags første Behandling komme de enkelte Paragrafer ikke under Ovrveielse, men Forslaget drøftes blot i dets Almindelighed og efter dets ledende Grundsætninger. Det var blot dette, jeg vilde tillade mig, med Hensyn til Fremtiden, at gjøre opmærksom paa.

Formanden: Jeg vilde netop have tilladt mig at gjøre opmærksom derpaa, hvis Diskussionen om dette Spørgsmaal var bleven fortsat. Med Hensyn til Ordføreren stillede Sagen sig anderledes, da han havde oplæst Udvalgets Betænkning og derved naturligt maatte komme til at berøre hiint Spørgsmaal, skjøndt det henhørte til Enkeltighederne. Men, da det ikke senere er blevet gjentaget, har jeg ikke fundet mig foranlediget til derom at gjøre nogen Bemærkning.

Nyholm: Det har været mig behageligt af den høitagtede Indenrigsminister at erfare, at han vil tage min første Anke over nærværende Udkast under nærmere Ovrveielse. Med Hensyn til min sidste Anke skylder jeg blot mig selv at udtale, at, naar jeg har sagt, at vedkommende Hartkornseiere havde henvendt sig til Amtsrædet for at faae Erstatning, da var det kun Meningen, at de havde henvendt sig til Amtsrædet som den Autoritet, de troede, der gennem Rentekammeret kunde forskaffe dem Erstatningen. Amtsrædet har da sendt Taxationsforretningerne til Rentekammeret; men det sees nu klart, at Rentekammeret har havt den Praxis, at det ikke har givet Erstatning til Nogen, som ikke specielt har henvendt sig til det med Begjering derom. Det var kun det, jeg vilde bemærke.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig et Par Ord med Hensyn til den fremførte Anke, at vi maasse ere komne lidt for langt ind i Detaillen. Jeg skal isvrigt gjerne indrømme dette; men, naar det hedder, at ved den første Behandling drøftes Sagen kun i dens Almindelighed og efter de ledende Grundsætninger, har jeg troet, at Grundsætningen for Betalingen for disse Forretninger ogsaa her kunde komme i Betragtning, da der navnlig ogsaa af Udvalget var henpeget til en anden Grundsætning end den, som man egentligt ved Lovudkastets Udarbeidelse havde